

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

Sestās Kopienas vides rīcības programmas vidusposma pārskats

P6_TA(2008)0122

Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. aprīļa normatīvā rezolūcija par Sestās Kopienas vides rīcības programmas vidusposma pārskatu (2007/2204(INI))

(2009/C 247 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmumu Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu (6. VRP) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 14. novembra rezolūciju par jūras vides aizsardzības un saglabāšanas tematisko stratēģiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 14. novembra pirmajā lasījumā pieņemto nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras vides stratēģijas direktīva) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par tematisko stratēģiju dabas resursu ilgtspējīgai izmantošanai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 26. septembra rezolūciju par pilsētvides tematisko stratēģiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. novembra rezolūciju par augsnes aizsardzības tematisko stratēģiju ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 14. novembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido pamatnostādnes augsnes aizsardzībai un groza Direktīvu 2004/35/EK ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 26. septembra rezolūciju par tematisko stratēģiju par gaisa piesārņojumu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 26. septembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par apkārtējā gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. februāra rezolūciju par atkritumu pārstrādes tematisko stratēģiju ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. februāra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atkritumiem ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. oktobra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru nosaka Kopienas pamatprincipus pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 131. lpp.

⁽³⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 86. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 660. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 182. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0504.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0509.

⁽⁸⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 176. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 102. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 168. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 135. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0444.

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

- ņemot vērā 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par pesticīdu ilgtspējīgas izmantošanas tematisko stratēģiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. oktobra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A6-0074/2008),

- A. tā kā Eiropai vēl daudz jādara, lai panāktu patiesi ilgtspējīgu attīstību;
- B. tā kā Komisija atzīst, ka ir gūti tikai daļēji panākumi attiecībā uz pamatuzdevumu integrēt ar vidi saistītos jautājumus citās politikas jomās un uzlabot Kopienas tiesību aktu izpildi;
- C. tā kā Komisija uzsver, ka dažāda veida negatīvā ietekme uz vidi arvien palielinās — pieaug siltumnīcefekta gāzu vispārējās emisijas, straujāk samazinās bioloģiskā daudzveidība, piesārņojums vēl arvien būtiski ietekmē sabiedrības veselību, palielinās ES saražoto atkritumu daudzums un pastāvīgi palielinās mūsu ekoloģiskā ietekme; tā kā tas rada nopietnas bažas par citu svarīgāko ES politikas jomu nelabvēlīgo ietekmi uz vidi;
- D. tā kā maz ticams, ka jebkad izdosies sasniegt ilgtspējīgu attīstību, ja vides jautājumi netiks pilnībā integrēti svarīgākajās politikas jomās;
- E. tā kā tīra un veselīga vide ir ļoti svarīga sabiedrības labklājībai un labvēlīgiem sociāliem apstākļiem;
- F. tā kā pareizi izstrādāta vides politika var palīdzēt sasniegt arī citus mērķus, piemēram, palielināt konkurētspēju, rosināt ekonomikas izaugsmi, veicināt darba vietu radīšanu un jauninājumus, kā arī ar jaunu un drošu tehnoloģiju attīstību veicināt zinātnes progresu,
1. ar nožēlu konstatē, ka Sestās vides rīcības programmas (sestā VRP) vidusposma pārskats ir aizkavējis gandrīz *par gadu* un to, ka Eiropas Savienība kopumā neievēro grafiku par rīcības programmā paredzēto pasākumu īstenošanu pretēji tam, ko Komisija apgalvo savā vidusposma pārskatā; atgādina, ka atšķirībā no iepriekšējās programmas, Sestā VRP tika pieņemta atbilstoši koplēmuma procedūrai saskaņā ar EK līguma 251. pantu; aicina ES darīt visu iespējamo, lai sasniegtu Sestajā VRP noteiktos mērķus, jo neveiksme šajā ziņā grautu uzticēšanos ES, tostarp arī to sabiedrības locekļu uzticēšanos, kuri ir norūpējušies par vides stāvokli;
 2. atzīmē, ka tematisko stratēģiju kā jauna procedūras līdzekļa izmantošana palielina pirmslikumdošanas procesa nozīmi un rada papildu iespējas iesaistīties ieinteresētajām pusēm un īstenot stratēģiskāku pieeju ES likumdošanas politikai; tomēr pauž nožēlu, ka tematiskās stratēģijas arī paildzina politikas veidošanas procesu dabas aizsardzības jomā, aizkavējot konkrētu politikas priekšlikumu sagatavošanu un attiecīgu pasākumu pieņemšanu;
 3. uzskata, ka, jau izstrādājot tiesību aktus, ir gan jāņem vērā vides politikas lielā ietekme uz ražošanu un tas, ka šo politiku galvenokārt īsteno vietējās iestādes, gan arī jānodrošina, lai attiecīgajās padomdevējās iestādēs būtu pārstāvēti mazie uzņēmumi un vietējās iestādes, un tiktu ņemts vērā viņu viedoklis;
 4. uzskata, ka ir ļoti svarīgi nostiprināt Sesto VRP kā ES ilgtspējīgas attīstības stratēģijas vides aspektu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0467.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0445.

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

5. uzskata, ka Eiropas Savienībā ir skaidri jādeleģē un jānosaka kompetences, un uzsver, ka Komisijas vidusposma pārskats liecina par sajukumu un iekšēju neskaidrību attiecībā uz Komisijas un dalībvalstu kompetencēm; norāda, ka skaidri jānosaka katras puses attiecīgās kompetences un īpašās atbildības jomas un robežas, lai nodrošinātu, ka minētās puses turpina pildīt pienākumus saskaņā ar attiecīgajām atbildības jomām;

6. norāda, ka tematiskās stratēģijas nav lietderīgas, ja tās laika ziņā sakrīt ar lieliem tiesību aktiem, tās ir lietderīgas vai nu pirms attiecīgā dokumenta izstrādes, vai arī pašas par sevi;

7. uzsver tiešo saistību starp cilvēka vides un cilvēka veselības stāvokli; lai varētu īstenot principu par veselības aspektu iekļaušanu visās politikas jomās (*health in all policies*), aicina Komisiju veikt pētījumus par cēloņsakarībām starp vides kvalitātes izmaiņām un izmaiņām cilvēka veselības stāvoklī;

Tematiskās stratēģijas

8. uzskata, ka ES ir konsekventi rīkojusies, lai sasniegtu tos "klimata diplomātijas" mērķus, kādi noteikti Sestajā VRP; tomēr atgādina, ka ES nav izpildījusi visas savas apņemšanās attiecībā uz uzdevumiem un svarīgāko rīcību klimata pārmaiņu apturēšanā; pauž ļoti nopietnas bažas par transporta radīto emisiju pieaugumu un to, cik lēni tiek īstenoti pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot energoefektivitāti; atgādina Komisijai, ka jāpublicē paziņojums par skaitliski izteiktiem mērķiem vides jomā ilgtspējīgas pārvaldījumu sistēmas izveidošanai; sagaida, ka dalībvalstis līdz 2012. gadam sasniegs atsevišķam valstīm noteiktos mērķus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu;

9. pauž nožēlu par to, ka visdrīzāk netiks sasniegts mērķis līdz 2010. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, un ka ierosinātās stratēģijas par jūras vides un augsnes aizsardzību nedos konkrētus rezultātus vides jomā līdz 2012. gadam; norāda, ka lielāki pūliņi vajadzīgi, lai bioloģiskās daudzveidības politiku palīdzētu integrēt citās politikas jomās; vērs uzmanību uz to, ka jānodrošina atbilstošs finansējums "Natura 2000" un citiem ar to cieši saistītiem svarīgākajiem uzdevumiem;

10. uzskata, ka attiecībā uz ķīmikālijām Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembrī pieņemtā Regula (EK) Nr. 1907/2006 par ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), kā arī Eiropas Ķīmikāliju aģentūras izveidi⁽¹⁾ liecina par panākumiem, samazinot risku cilvēkiem un videi, taču vēl jāaplicina, ka nozīmīga samazināšana tiešām notiks, un pauž nožēlu, ka regula ne visos aspektos saskan ar Sestajā VRP noteiktajiem mērķiem; pauž nožēlu, ka tematiskā stratēģija par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu ir ievērojami aizkavējusies, un ka pasākumi, kas veikti lai uzlabotu gaisa kvalitāti un pilsētvidi, kā arī samazinātu troksni ir nepietiekami, salīdzinot ar vides rīcības programmā noteiktajiem uzdevumiem; aicina Komisiju cik ātri vien iespējams iesniegt priekšlikumu pārskatītai direktīvai par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju⁽²⁾; uzskata, ka ir nepieciešams pilnībā īstenot vides trokšņa direktīvu⁽³⁾;

11. ņemot vērā iekštelpu gaisa kvalitātes ietekmi uz veselību, mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Pasaules Veselības organizācijas darbu saistībā ar iekštelpu gaisa kvalitāti un prasa Komisijai pēc iespējas drīz sagatavot priekšlikumus likumdošanas pasākumiem par iekštelpu gaisa kvalitāti;

12. atzīmē, ka nav lielu trūkumu attiecībā uz īpašajiem ūdens aizsardzības mērķiem, kādi noteikti Sestajā VRP; tomēr aicina Komisiju nodrošināt Ūdens pamatdirektīvas⁽⁴⁾ pilnīgu izpildi un arī no jauna izvērtēt, kā ES saistības attiecībā uz ūdens aizsardzību tiek integrētas citās politikas jomās; turklāt aicina Komisiju cik iespējams ātri iesniegt priekšlikumu direktīvai par fosfora izmantošanas samazināšanu lauksaimniecībā, kā arī mazgāšanas līdzekļos atbilstoši 16. pantam Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulā (EK) Nr. 648/2004 par mazgāšanas līdzekļiem⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp. Regula grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1354/2007 (OV L 304, 22.11.2007., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva Nr. 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.).

⁽³⁾ OV L 189, 18.07.2002., 12. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/32/EK (OV L 81, 20.03.2008., 60. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

13. uzskata, ka ir nepieciešams ieviest jaunu ūdens politiku, kas būtu vērsta uz taupību un ūdens resursu ilgtspējīgu pārvaldību;

14. ar nožēlu konstatē, ka tematiskās stratēģijas par dabas resursiem un atkritumiem ir mīkstinājušas Sestajā VRP noteiktos mērķus; pauž nožēlu, ka ES līmenī nav formulēti konkrēti mērķi par to, kā ar pavērsienu uz ilgtspējīgu ražošanas un patēriņa modeli atsaistīt ekonomisko izaugsmi no resursu izmantošanas; piekrīt, ka ir vajadzīga turpmāka rīcība attiecībā uz bioatkritumiem, lai veicinātu to nenonākšanu atkritumu poligonos un nodrošinātu labākās apstrādes iespējas, tostarp tādas, kas vērstas uz klimata pārmaiņu mazināšanu; turklāt mudina atbalstīt videi draudzīgus atkritumu apsaimniekošanas veidus un pasākumus, kuri mazinātu tās vidi piesārņojošās sekas, kādas rada atkritumu noglabāšana poligonos;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dabas resursus izmanto racionāli un efektīvi, neapdraudot bioloģisko daudzveidību;

Esošo tiesību aktu īstenošana un izpilde

16. atgādina, ka esošo tiesību aktu pilnvērtīga un precīza īstenošana ir *pats svarīgākais* uzdevums, un uzskata, ka saistoši tiesību akti ir svarīgākais vides problēmu risināšanā; aicina Komisiju aktīvāk rīkoties, jo tā ir Līguma sargs; tāpēc prasa arī ES budžeta lēmējinstādēm sniegt visus nepieciešamos finanšu un cilvēkresursus Komisijai, lai nodrošinātu, ka tā var īstenot visefektīvāko esošo tiesību aktu īstenošanas un izpildes uzraudzību visās dalībvalstīs;

17. uzsver, ka nepieciešams efektīvi un precīzi īstenot Kopienas vides tiesību aktus, un iesaka pieņemt īpašus atbalsta pasākumus, lai palīdzētu reģioniem, kuri saskaras ar grūtībām šīs Kopienas *acquis* jomas īstenošanā; mudina dalībvalstu varas iestādes izstrādāt transponēšanas stratēģiju, kurā skaidri definēti valsts, reģionālo un vietējo varas iestāžu uzdevumi un atbildība saistībā ar Kopienas vides tiesību aktu pareizu transponēšanu un īstenošanu;

18. tomēr pauž bažas par dažādiem ierosinājumiem, ka jāsamazina un jāvērtē vispārējais regulējums, vai tas pat jāaizvieto ar brīvprātīgu vienošanos vai cita veida nesaistošiem pasākumiem; tāpēc atgādina, ka labākam regulējumam jābūt vērstam uz nepārprotamiem un pārredzamiem noteikumiem un standartiem, kas balstās uz tādiem tiesību aktiem, kuri saistīti ar mērķiem, par kuriem jau panākta vienošanās, un uz to labāku īstenošanu;

19. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par vides tiesību aktu stingrāku īstenošanu valstu līmenī, uzlabojot tiesu pieejamību un saskaņoti izmantojot represīvās tiesības; atzīmē, ka represīvo tiesību preventīvie aspekti sekmē labāku īstenošanu un vides aizsardzību;

20. aicina turpmāk ES vides politiku izstrādāt un pārskatīt, vairāk koncentrējoties uz sasniedzamajiem mērķiem, bet ne uz to sasniegšanas līdzekļiem, tādējādi ļaujot dalībvalstīm un lauksaimniekiem meklēt visefektīvākos un iedarbīgākos līdzekļus vēlamu mērķu sasniegšanai;

Daba, bioloģiskā daudzveidība un klimata pārmaiņas

21. uzskata, ka Komisijai jānodrošina pilnīga Putnu direktīvas un Biotopu direktīvas īstenošana; iesaka izmantot nodokļu pasākumus, lai veicinātu paraugpraksi un atturētu cilvēkus iesaistīties darbībās, kas rada piesārņojumu, taču ievērot subsidiaritātes principu;

22. tomēr vērš Komisijas uzmanību uz to, ka no krimināltiesībām iespējami izrietošās sekas ne visos gadījumos ir pietiekams pamats, lai novērstu nelegālu un vienlaikus vidi piesārņojošu rīcību; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir no krimināltiesību piemērošanas izrietoši sodi, jo īpaši par bīstamo atkritumu nelegālu noglabāšanu citu valstu teritorijā;

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

Stimuli vides jomā un videi kaitīgo subsīdiju reforma

23. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu par tirgus instrumentu izmantošanu vides politikā un ar vidi saistītā politikā; ir pārliecināts, ka vajadzīga plašāka tirgus instrumentu izmantošana, ņemot vērā visu ražošanas un sadales procesu un patēriņa modeļu ietekmi uz vidi;

24. uzskata, ka ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS) līdz šim nav veicinājusi CO₂ emisiju samazināšanos, jo emisijas kvotas tiek piešķirtas pārāk dāsnī; uzsver, ka ES ir apņēmusies līdz 2020. gadam par 20 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas salīdzinājumā ar 1990. gada apjomiem; uzsver, ka ES ETS laika posmam pēc 2012. gada būtu jāparedz pietiekami stingras maksimālās robežas, jāīsteno sertificētas emisiju samazināšanas (SES) un emisiju samazināšanas vienību (ESV) pilnīga izsole un jāparedz kvantitatīvas un kvalitatīvas robežas to izmantošanai;

25. tomēr atzīmē, ka vides nodokļu ietekme ir mērena, un tā nepalielinās; aicina Komisiju un dalībvalstis vēltīt lielākas pūles ekoloģisko nodokļu reformai, tostarp nodokļu sloga pakāpeniskai pārbīdei no labklājību samazinošiem nodokļiem (piemēram, par darbaspēku) uz labklājību veicinošiem nodokļiem (piemēram, par tādām videi kaitīgām darbībām kā resursu izmantošana vai piesārņojums); norāda, ka kaut arī nodokļu jomā ir vienbalsīguma prasība, līgumi ļauj izmantot ciešākas sadarbības iespēju un vērš uzmanību uz atklāto koordinēšanas metodi;

26. atzīmē ierosmi par videi kaitīgu subsīdiju atcelšanu; tomēr uzskata par nepieņemamu, ka tuvākajā laikā nav gaidāmi konkrēti soļi, lai reformētu videi kaitīgas subsīdijas, un tādēļ aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus līdz 2008. gada beigām, lai nākamo piecu gadu laikā pakāpeniski izskaustu visas videi kaitīgās subsīdijas;

Vides politikas integrācija, starptautiskā sadarbība un jauninājumu stimuli

27. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt stingrāku un saskaņotāku vides politikas integrāciju visā ES politikas veidošanā; lai īstenotu Eiropas Savienībā pasludināto pieeju par veselības aspektiem visās politikas jomās, aicina vides un veselības aizsardzības aspektus iekļaut visās politikas jomās un iesaistīt tajā arī reģionus un pilsētas; pauž nožēlu gan par to, ka nav integrācijas starp dažādiem tiesiskiem regulējumiem vides jomā un attiecībā uz jaunu tiesību aktu sagatavošanu, gan par to, ka nav integrācijas tiesību aktos, kuru galvenais mērķis nav vides aizsardzība;

28. uzskata, ka lai sasniegtu konkrētus rezultātus attiecībā uz vides apsvērumu integrāciju citās ekonomikas jomās, ir jānosaka nozarei saistoši mērķi un grafiki; vienlaikus uzsver atsevišķu ekonomikas nozaru tirgus dalībnieku atbildību par ilgtermiņa mērķu sasniegšanu klimata un enerģētikas politikā;

29. uzsver, ka pastāv būtiska saistība starp efektīvu vides politiku un labāku dzīves kvalitāti, un šajā sakarībā vērš uzmanību uz reģionālā aspekta nozīmi Sestās VRP īstenošanā, jo sevišķi īstenojot pasākumus, kas saistīti ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos šīm pārmaiņām; uzsver – lai sabiedrībā uzlabotu izpratni par Sestās VRP mērķiem un programmas īstenošanas gaitu, liela nozīme ir attiecīgām kampaņām;

30. norāda, ka reģionālās attīstības plānos nepieciešams ņemt vērā "Natura 2000" programmu, lai saskaņotu Eiropas bioloģiskās daudzveidības aizsardzības principu ar dzīves kvalitātes attīstību un uzlabošanu; šajā sakarībā uzskata, ka nepieciešama plaša informācijas kampaņa un labas prakses popularizēšana, lai parādītu, kā iespējams saskaņot šādus šķietami pretrunīgus mērķus;

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

31. uzsver, ka nepieciešami labāk koordinēti reģionālo un vietējo dalībnieku sadarbības tīkli, lai izplatītu un īstenotu paraugpraksi mazāk attīstītos reģionos; atbalsta pārrobežu sadarbības veicināšanu vides aizsardzības jomā gan dalībvalstu starpā, gan ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm un kaimiņreģioniem, piemēram, ar Melnās jūras, Baltijas jūras un Vidusjūras reģionu, par galveno mērķi izvirzot pārrobežu mēroga piesārņošanas novēršanu;

32. pauž bažas par dažādu neatkarīgu pētījumu atzinumiem ⁽¹⁾, ⁽²⁾, ⁽³⁾, ⁽⁴⁾, ka Komisijas ģenerāldirektorāti nepilnīgi ievēro Komisijas vadlīnijas par ietekmes novērtējumu, ka uz vides, sociālās un starptautiskās ietekmes rēķina tikusi īpaši uzsvērti ekonomisko seku ietekme un apjoms, ka likumdošanas izmaksas vērtētas daudz vairāk nekā ieguvumi un ka vairāk ņemti vērā īstermiņa nevis ilgtermiņa apsvērumi; uzskata, ka šādi nelīdzsvaroti ietekmes novērtējumi nelabvēlīgi ietekmē gan pašu vides politiku, gan tās integrāciju citās ES politikas jomās; aicina Komisiju rīkoties, lai labotu šos trūkumus;

33. atzinīgi vērtē Komisiju par tās ciešo apņemšanos paplašināt vides politikas starptautisko dimensiju; uzskata, ka ir nepieciešams nodrošināt vides politikas integrāciju visās ES ārējās darbībās un uzlabot starptautisko vides pārvaldību; mudina ES un dalībvalstis turpināt veicināt visaptverošus vides politikas virzienus un augstas prasības, piemēram, veicinot tehnoloģiju nodošanu un paraugprakses apmaiņu ar jaunattīstības valstīm;

34. uzsver, ka jāveicina diplomātu darbība klimata jautājumos, ar lielāku intensitāti un konsekveni izmantojot to ES tirdzniecības attiecībās ar valstīm, kuras nav uzņēmušās pienākumus saistībā ar daudzpusējiem vides aizsardzības nolīgumiem, piemēram, ar ASV, Ķīnu un Indiju, un kuras dažādu iemeslu dēļ neīsteno Kioto Protokolu; aicina Komisiju palīdzēt jaunattīstības valstīm ilgtspējīgu un efektīvu tehnoloģiju ieviešanā, izmantojot visus pieejamos mehānismus;

35. ierosina, ka PTO tiek papildināta ar ilgtspējības klauzulu, nosakot vides politikas principus, piemēram, piesardzības principu un principu, ka maksā piesārņotājs, attiecībā pret kuriem var vērtēt tirdzniecības pasākumus, lai nodrošinātu, ka tirdzniecības noteikumi neierobežo vides aizsardzību, un vides regulējums netiek izmantots protekcionisma mērķiem;

36. aicina Padomi un Komisiju izmantot divpusējas un reģionālas tirdzniecības sarunas, lai risinātu jautājumus, kas izriet no saistībām, kurām ir tieša labvēlīga ietekme uz vidi, uzskata, ka ES kopā ar dalībvalstīm nepieciešams padarīt intensīvāku dialogu ar jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, lai dialogā nodrošinātu pavērsienu, apskatot jomas, kas ir daudzu valstu uzmanības lokā, piemēram, klimata pārmaiņas, atkritumu apsaimniekošanu un nelikumīgu mežu izstrādāšanu, un pārejot uz kopīgu programmu īstenošanu; atbalsta Komisijas priekšlikumu saistībā ar katru tirdzniecības nolīgumu izveidot ilgtspējīgas attīstības forumu, kas būtu brīvi pieejams pilsoniskai sabiedrībai un kura nozīmīga sastāvdaļa būtu klimata jautājumi, un aicina īstenot to pašreiz notiekošajās sarunās;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pragmatiskāku un plašāku jauninājumu un jaunu tehnoloģiju izmantošanu visās ar ES politikas jomās, lai šiem elementiem būtu būtiska loma, nostiprinot vides aizsardzību; uzsver nepieciešamību bez kavēšanās ieviest ES "vislabākā risinājuma" pieeju, kas būtu stingrāks tūlītējs instruments, ar ko uzlabot ražošanas un patērēšanas modeļus, lai nodrošinātu, ka nākotnē visi ražojumi ES tirgū būtu iecerēti, ražoti un tiktu izmantoti atbilstoši ilgtspējības kritērijiem;

38. atgādina, ka investīcijas novatoriskās, videi draudzīgās tehnoloģijās, kā arī ekodizainā, enerģijas gala patēriņa efektivitātē un ēku energoefektivitātē ilgtermiņā atmaksāsies, kaut arī īstermiņā izmaksas, iespējams, būs augstas, un uzsver, ka reģioniem jānodrošina uzņēmējiesabiedrības visā pilnībā izmantot šādu investīciju priekšrocības;

⁽¹⁾ Izdevums "Impact Assessment of European Commission Policies: Achievements and Prospects, European Environment and Sustainable Development Advisory Councils", 2006. gada aprīlis.

⁽²⁾ Izdevums "Getting Proportions Right – How far should EU impact assessments go?", Institut for Miljøvurdering, 2006. gada aprīlis.

⁽³⁾ Izdevums "For Better or for Worse? The EU's Better Regulation Agenda and the Environment", Eiropas Vides politikas institūts, 2005. gada novembris.

⁽⁴⁾ Izdevums "Sustainable Development in the European Commission's integrated impact assessments for 2003", Eiropas Vides politikas institūts, 2004. gada aprīlis.

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

39. mudina Komisiju un dalībvalstis pieņemt patiešām ekoloģiski orientētus noteikumus valsts pasūtījuma jomā, lai veicinātu jauninājumus un ilgtspējīgus patērēšanas un ražošanas modeļus;

40. aicina Komisiju palīdzēt valsts, reģionālajām un vietējām varas iestādēm iesaistīties kopīgās ilgtspējīga iepirkuma iniciatīvās, nodrošinot skaidru sistēmu, kas veicinātu salīdzināmu mērķu un kvalitātes kritēriju noteikšanu;

41. aicina Komisiju pastiprināt savus centienus, lai sasniegtu 20 % mērķi attiecībā uz atjaunīgajām enerģijām un 10 % mērķi attiecībā uz biodegvielas patēriņu, ņemot vērā ka enerģijas kultūras nedrīkst apdraudēt pārtikas drošību Eiropā un ārpus tās; uzsver, ka ilgtspējības mehānismam, kas pašreiz ir attīstības fāzē, jāparedz visstingrākie ilgtspējības kritēriji attiecībā uz biodegvielu;

42. uzsver, ka ES lauksaimniecība ar vien vairāk pievēršas drošu un kvalitatīvu pārtikas produktu ražošanai, lai aizsargātu Eiropas iedzīvotāju veselību;

43. mudina dalībvalstis un šo valstu reģionālās un vietējās varas iestādes optimāli izmantot struktūrfondu un Eiropas jaunās kaimiņattiecību politikas programmu piedāvātās jaunās investīciju iespējas un nodrošināt, lai dalībvalstu darbības programmas un struktūrfondu atbalstītie projekti veicinātu Kopienas vides tiesību aktu īstenošanu un palīdzētu sasniegt ilgtermiņa mērķi visā ES nodrošināt ilgtspējīgu attīstību, saskaņojot to ar pārējām tematiskajām prioritātēm;

44. uzskata par ļoti svarīgu uzlabot aizstāšanas principa piemērošanu, atbilstoši kuram ņem vērā aizstājējproduktu pieejamību, priekšrocības, piekļuvi tiem un šo produktu cenu; norāda, ka jāņem vērā arī izstrādes, ražošanas un izmantošanas procesi, jo tas ļaus izmantot produktus, kuri nerada draudus cilvēka veselībai un videi vai mazina tos;

Labāka regulējuma principi vides politikā

45. uzsver — ja mērķis patiesi ir labāks regulējums, tad jāpārskata tiesību aktu dublēšanās, kas rada birokrātiskus šķēršļus un traucē konkurētspējai;

46. uzskata, ka pārskatīšanas procesā principiāli pietrūkst kritiskas izpratnes un netiek analizēti kavēšanās iemesli un pamatojums; uzskata, ka tikai analizējot un pārdomājot kavēšanās iemeslus var pieņemt pareizus lēmumus turpmākai rīcībai;

47. norāda uz to, ka ja ir patiesa vēlme uzlabot likumdošanas metodoloģiju un izstrādāt praktiski lietojamus noteikumus, ko atbildīgās iestādes, uzņēmumi un iedzīvotāji var vienkārši ievērot, tad noteikti jāpaplašina Kopienas iestāžu un struktūrvienību sadarbība ar pilsonisko sabiedrību, lai sniegtu atbildes uz pilsoņu jautājumiem un ņemtu vērā reģionu, pilsētu pašvaldību, iespaidoto rūpniecības nozaru un attiecīgo apvienību lēmumus un viedokļus; uzsver arī, ka jāņem vērā īstermiņa izmaksas saistībā ar esošo iekārtu pārveidošanu;

Uzvedības modeļu pārmaiņas veicināšana

48. norāda, ka vajadzīgi jauni veidi, kā noteikt labklājības līmeni, pamatojoties uz ekoloģisko pakalpojumu patieso vērtību; uzskata, ka iekšzemes kopprodukts (IKP) vairs nav atbilstošs līdzeklis, lai noteiktu labklājības un attīstības līmeni, jo tajā neatspoguļojas visas mūsdienu sabiedrības šķautnes un vajadzības; mudina ES turpināt attīstīt un sākt politiski izmantot jaunu rādītāju, kurā būtu ietverta arī tā negatīvā ietekme, kādu ekonomiskā attīstība rada mūsu videi un veselībai un šādi veicināt centienus atsaistīt ekonomisko izaugsmi no ietekmes uz vidi; uzskata, ka šim jaunajam rādītājam jāveicina integrētas sabiedrības attīstība un jāsniedz ierosme labākai vides apsvērumu integrācijai citās politikas jomās;

49. aicina Komisiju uzskatīt cilvēka veselības aizsardzību par galveno no visiem vides aizsardzības svarīgākajiem uzdevumiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 10. aprīlis

50. uzskata, ka Eiropas Savienībai jāuzņemas vadošā loma tādu politikas līdzekļu izstrādē, kuri veicinātu radikālas uzvedības modeļu pārmaiņas attiecībā uz patēriņu un ražošanu;
51. uzsver, cik svarīgi ir palīdzēt cilvēkiem kļūt par apzinīgākiem patērētājiem, jo tā papildus valsts tiesiskajam regulējumam var panākt pozitīvas pārmaiņas attiecībā uz tirgus dalībnieku vides aizsardzības saistību apjomu un intensitāti;
52. uzskata, ka par svarīgāko jāuzskata iedzīvotāju pienācīga informēšana; visnotaļ atbalsta skaidras un visaptverošas marķēšanas sistēmas izveidi, jo tā būtiski palīdzētu patērētājiem "izdarīt pareizo izvēli";
53. uzstāj, ka jāveic vispārējs Sestās VRP rezultātu novērtējums, pirms tiek pabeigts darbs pie Septītās rīcības programmas priekšlikuma;
54. uzskata, ka Kopienas Sestās VRP galīgais pārskats jāveic kādai ārējai struktūrai, kas nav atkarīga no Komisijas;

*
* *
*

55. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Kultūras nozares Eiropā

P6_TA(2008)0123

Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. aprīļa rezolūcija par kultūras nozarēm Eiropā (2007/2153(INI)) (2009/C 247 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 151. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas UNESCO 2005. gada Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 13. un 14. novembra un 2007. gada 24. un 25. maija secinājumus, jo īpaši attiecībā uz kultūras un radošo nozaru ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā, kā arī Padomes 2007. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas darba kārtību kultūrai,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/65/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. maija Lēmumu 2006/515/EK, lai noslēgtu Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos (COM(2007)0242), kā arī šim paziņojumam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2007)0570),

⁽¹⁾ OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 25.7.2006., 15. lpp.